

ved Enkelttalsystemet medgaae 333 Timer til at nedlægge dem alle i Hjulet, og, antages det, at der arbejdedes strengt, f. Ex. 11 Timer om Dagen, vilde der selvfølgelig bruges 30 Dage til Nedlægningen. Det er derfor aabenbart, at det i saa Fald ikke vilde være at tænke paa at gjøre Publicum til Vidne ved Loddernes Nedlægning — det vilde neppe vise sig praktisk —, men derved har Udvalget troet, at den Tillid, der hidtil har været til, at Alt gaar redeligt til, muligvis vilde kunne forsvinde.

Saa langt have Udvalgets Medlemmer fulgt hverandre, men her begynder Uenigheden, og nu dele Medlemmerne sig i forskjellige Grupper, hvoraf jeg er Dødsfører for den ene. Det ærede Medlem af Udvalget her ligeoverfor (M. Andersen) og jeg have nemlig næret den Ansættelse, at der ikke kunde være Noget til Hindrer for at foreslaae en Ændring af Systemet i Regjeringsudkastets § 1, naar man i denne Ændring væsentlig holdt sig til det Grundlag, som allerede bestaaer, medens Andre af Udvalgets Medlemmer derimod have været af den Formening, at man i denne Sag maatte overlade Initiativet til Finansministeren. En Følge af det andet ærede Medlems og min Betragtning er Ændringsforslaget under Nr. 2, og jeg skal derfor nu tillade mig noget nærmere at omtale dette Forslag. § 2 og de følgende Paragrapher gaae, som de Herrer ville vide, ud paa at indskræmpe og udvide de ældre Forbud mod andre Lotterier. Men det er forekommet Mindretallet, at, inden man fik dertil, maatte man først sørge for, at der herhjemme fandtes saameget Lotteri, at Spillelysten nogenledes kunde tilfredsstilles. Da det nu er en bekjendt Sag, at der hidtil har været et langt større Begjær efter Lodder, end der har kunnet tilfredsstilles, have vi derfor antaget, at det vilde være hensigtsmæssigt at foranstalte en Trækning af Lotteriet hver Maaned og derhos noget at udvide Antallet af Lodderne. Vi foreslaae derfor at oprette to Lotterier, hvert med 70,000 Lodder og hvert deelt i 6 Classer, saa at der altsaa vil kunne finde en Trækning Sted hver Maaned. For Tiden er Antallet af Lodder i de 6 Classer, som vi have, 100,000. Dette Antal bør nu ved Oprettelsen af to

Lotterier aabenbart begrænses noget, i alt Fald indtil der er vundet Erfaring for, at Lotteriet ikke kommer til at beholde et stort Antal af uaffatte Lodder. Ved Forslaget om en Trækning hver Maaned vil den Fristelse til at spille i fremmede Lotterier blive afstaaren, som hidtil vistnok har været den overveiende, nemlig Mellemrummet mellem de to Lotterier, som følge paa hinanden i to Aar. Smellein disse er der nu et stort Mellemrum, og Erfaringen skal have vist, at Folk netop i dette Mellemrum gaae til fremmede Lotterier for at tilfredsstille deres Lyst til at spille. Saa vi Lotteri hver Maaned, vil der ingen Anledning være til at gaae til fremmede Lotterier for at faae Spillelysten tilfredsstillet. — Det andet Punktum i vort Ændringsforslag er eenslydende med den høitærede Finansministers Forslag, og vi ere altsaa bleve staaende ved et Afdrag af 10 pCt. til Fordeel for Statskassen og 6 pCt. til Administrationsomkostninger og til at lønne Collecteurerne med. Herpaa gaaer, som sagt, ogsaa den ærede Finansministers Forslag ud. Der er imidlertid i Motiverne til Regjeringsudkastet fremsat nogle Bemærkninger angaaende Collecteurernes Lønning, som foranledige mig til en Udtalelse. Det sees af disse Bemærkninger, at man har paatænkt at lønne de smaa Collecteurer med forholdsvis større Procenter end dem, der have store Collectioner. Man har paatænkt at afdrage de store Collectioner for det store Antal Sebler en Deel af den Provision, som ellers tilstaaes Collecteurerne. Dette forekommer mig ikke at være billigt og heller ikke at være i Lotteriets vel forstaaede Interesse. Man seer i det Hele, forekommer det mig, fra Bestyrelsens Side noget skævt til de store Indtægter, som det hidtil er lykkedes enkelte Collecteurer at forstaae sig. Jeg vil i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at Collecteurernes Stilling ikke er fast. Det er intet fast lønnet Hverv, som de have overtaget, men det er en Forretning, de drive, hvis Størrelse for en væsentlig Deel kommer til at afhænge af Lykken til at drive denne Forretning og af Driftigheden hos den, hvem den er overdragen. Det er derfor retfærdigt og billigt, at ogsaa Lønnen retter sig derafter.